

Det andet tema, konkurrenceforvridningen på momsområdet, som ofte debatteres, vil jeg nu gå lidt ind på.

Der har i den sidste tid været forskellige beslutningsforslag, lovforslag og forespørgsler vedrørende skat og sport. Uanset man kan have sympati med de forskellige forslag, har jeg stillet mig det spørgsmål, om ikke de forskellige initiativer til en vis grad er selvmodsigende.

Debatten i Tinget i dag går på, hvordan man sikrer, at idrætsudøvere og idrætsledere ikke får forringet deres vilkår. Dette falder godt i tråd med beslutningsforslag nr. B 54 om at sikre, at idrætsklubber i videst muligt omfang fritages for moms.

Som det fremgår af min beskrivelse af den nye vejledning, er den folkelige idræt som hidtil fritaget for moms. Hermed synes jeg, at hensigterne med både beslutningsforslag nr. B 54 og forespørgsel nr. F 29, som vi debatterer i dag, fuldt ud er tilgodeset.

Men Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har yderligere fremsat et lovforslag, nemlig lovforslag nr. L 206, om forbud mod konkurrenceforvridning. Dette forslag er ganske vist ikke til forhandling i dag, men jeg vil gerne sige, at konsekvenserne af lovforslag nr. L 206 for idrætsklubberne og den folkelige idræt er helt uoverskuelige, thi dette forslags konsekvens må – så vidt jeg kan se det – være, at den gældende, brede fritagelse for idrætsklubberne og lign. til en vis grad inddrages.

På mig virker det ulogisk, og jeg vil derfor prøve at klargøre situationen ved at redegøre for de gældende regler: Efter 6. momsdirektiv er der momsfrigtagelse for sportsaktiviteter, der præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje til fordel for de personer, der deltager i sport eller fysisk træning, som jeg nævnte før.

Det er sådan set en ganske rimelig bestemmelse. Baggrunden for, at bestemmelsen er blevet mere synlig på det sidste – igennem det sidste par år, kan man sige – er nok, at der er en tendens til, at hele idræts- og fritidsområdet er blevet mere commercialiseret. Dette indebærer, at sektoren må behandles på lige fod med andre kommercielle sektorer og i overensstemmelse med den faktiske udvikling.

Man kan stille sig det spørgsmål: Når vi har et område, der er kommercielt, hvorfor skulle det så ikke betale moms ligesom resten af dansk erhvervsliv, når det er kommercielt?

I øvrigt er der ingen mulighed for at fritage kommerciel idræt efter 6. momsdirektiv; det er værd at understrege. De, der arbejder med gevinst for øje, skal betale moms. Det er EU-reglerne, vi taler om.

Man kan derfor prøve – som foreslået af visse partier – at gå den anden vej. Hvis man skulle hindre konkurrenceforvridning, som man siger, bliver man nemlig efter min opfattelse nødt til at lægge moms på ikkekommerciel idræt. Da man ikke kan fritage kommerciel idræt, ja, så kan man jo prøve at lægge moms på den ikkekommercielle idræt for at få konkurrencemæssig ligestilling af offentlige myndigheder, aftenskoler, idrætsklubber og lign.

6. momsdirektiv har på dette område særlige regler, idet man efter en konkret vurdering kun kan udelukke momsfrigtagelse, når fritagelsen fremkalder alvorlig konkurrenceforvridning, og når det drejer sig om andre organer end offentlige.

Efter EU-reglerne er der således på sports-, idræts- og motionsområdet efter min opfattelse ingen mulighed for at pålægge offentlige myndigheder moms, så længe aktiviteterne ikke drives med gevinst for øje.

Diskussionen har drejet sig om motionscentre i aftenskoleregi. Man må være opmærksom på, at der er mange andre sportsgrene, der i dag både kan dyrkes i privat og offentligt regi eller i klubregi. Det gælder f.eks. svømning, tennis, golf m.v.

Jeg kan ikke tro, at Venstre, Det Konservative Folkeparti eller andre partier i Folketinget virkelig ønsker at lægge moms på aktiviteterne i idrætsklubber m.v. Derfor er forslaget om en lovbestemmelse om konkurrenceforvridning, der vil ramme mange idrætsklubber, aftenskoler og andre sportsforeninger, formentlig ikke helt velovervejet, tillader jeg mig at antyde.

Det, der måske gør tingene lidt komplicerede, er, at der findes en særlig momsfrigtagelse for undervisning i legemsøvelser. For denne type undervisning er der momsfrigtagelse også for salg i kommercielt regi. Det er altså en speciel undtagelse. Baggrunden for denne særlige regel er, at da Folketinget i 1978 behandlede gennemførelsen af 6. momsdirektiv, blev det besluttet, at momsfrigtagelsesbestemmelsen for uddannelse, der efter EU-reglerne er formuleret noget anderledes, også skulle omfatte undervisning i legemsøvelser. Det var netop aftenskolerne, man ville tilgodese, og dette blev fastholdt i momsloven fra 1994.